

20^{ος} ΑΙΩΝΑΣ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΣΤΑΘΙΑ

Κ

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

δυνάμεις του τερμάτισε θριαμβευτικά πρώτος.

Οι Ἕλληνες ὁμογενεῖς, τὸν ἀποθέωσαν.

Τὸ ἴδιο βράδυ στὸν καθεδρικό Ναὸ τῆς Βοστώνης ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης καὶ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος τὸν παρουσίασε στὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως στὸ ἐκκλησίασμα λέγοντας:

«Τὸ ἀνέσπερο φῶς θὰ τὸ πάρετε ὄχι ἀπὸ μὲνα ἀλλὰ ἀπ' αὐτὸν τὸν νέο πού τίμησε τὴν πατρίδα μας μὲ τὴν νίκη του στὸν Μαραθῶνιο τῆς Βοστώνης».

Πράγματι οἱ πιστοὶ πήραν τὸ Ἀναστάσιμο φῶς ἀπὸ τὴν λαμπάδα τοῦ Στέλιου Κυριακίδη.

Στὴ Ν. Ὑόρκη τὸν προσφώνησε ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγὸρας. Σ' ὅλες τὶς πολιτεῖες τῶν ΗΠΑ ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κάσμου στὸν Στέλιο Κυριακίδη ἦταν πρωτοφανής.

Μίλησε σὲ Πανεπιστήμια, ἐπισκέφθηκε νοσοκομεῖα. Παντοῦ ἔκανε ἐκκλήση γιὰ ἀποστολὴ βοήθειας γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἐκκλήσεις του ἀπέφεραν: 3.000 δολλάρια, 70 δέματα μὲ ρούχα, τρεῖς ἀγελάδες καὶ ἓναν ταῦρο.

Τὰ ζῶα ἐστάλησαν στὴν Θεσσαλονίκη γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ παραγωγή.

Στὴν Ἀθήνα, ἡ ὑποδοχὴ κράτησε ὀκτῶ ὥρες. Τὸν συνόδευσαν ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο ὡς τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μοτοσυκλετιστές.

Τὸν ὑποδέχθηκε τὸ ὑπουργικό συμβούλιο στὴ Βουλὴ. Στὴν πλατεία τοῦ Δημαρχείου μίλησε χωρὶς μικρόφωνο.

Μὲ τὴν βροντώδη φωνή του τόνισε:

« Ἄς ἀφήσουμε τὰ μίση. Ἄς ἐργασθοῦμε ὄλο γιὰ μιά καινούργια Ἑλλάδα».

Τὸν τίμησαν μὲ ξεχωριστὲς τιμητικὲς διακρίσεις, Δήμοι ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν διθυραμβικὲς κριτικὲς γιὰ τὴ νίκη του.

Ἐγκατέλειψε τὸν ἀθλητισμὸ τὸ 1948. Δέν ἐγκατέλειψε ὅμως τοὺς στίβους. Βοήθησε σὲ διοικητικὰ πόστα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία.

Λαμπρὸς οἰκογενειάρχης, πέρασε ἀπὸ πολλὰ ἐπαγγέλματα, δούλεψε σὲ φούρνο, σὲ μπακάλικο, σὲ ξενοδοχεῖο στὴν Κύπρο καὶ στὴν Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρία στὴν Ἀθήνα.

Ἡ ζωὴ του ὑπῆρξε μιά συνεχὴς ὁδύσσεια. Δέν ἦλθαν εὐκολὰ οἱ νίκες.

Ἦσαν προϊόν μόχθου καὶ πίστης. Πίστευε στὶς δυνάμεις του καὶ στέφθηκε νικητὴς. Τώρα ἀναπολεῖ τὶς νίκες του καὶ συμπαρίσταται πάντα στοὺς νέους πού ἀθλοῦνται.

ΝΙΚΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Ὁ Κυριακίδης σήμερα μπροστὰ σὲ μιά ἀπὸ τὶς φωτογραφίες του ὅταν κατακοῦσε νίκες στὸ στίβο

20^{ος} ΑΙΩΝΑΣ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΣΤΑΘΙΑ

Κ

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

Λούη, ὁ ὀλυμπιονίκης τοῦ ἐσφίξε τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε: «Μπράβο παιδί μου».

Στὴ συνάντηση Ἑλλάδος — Οὐγγαρίας, κέρδισε στὰ 30.000 μ. (Ν. Μάρκη — Παναθηναϊκὸ Στάδιο) τὸν Οὐγγρο Καλάμπας.

Ἐρριξε τὸ βάρος τῆς προσπάθειάς του στὶς ἀνηφόρες, γιατί ἔμαθε ὅτι ἐκεῖ θὰ ἔβρισκε δυσκολίες, ὁ ἀντίπαλός του.

Τὸ 1935 ἦλθε 2ος στὸ ἀνοικτὸ πρωτάθλημα Ἀγγλίας, στὸ Λονδίνο.

Τὸ 1936 ξαναγύρισε στὴν Ἀθήνα. Μὲ ἐνέργειες τοῦ τότε διαδόχου τοῦ θρόνου Παύλου, προσελήφθη στὴν Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρία. Στὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ Βερολίνου πέτυχε νέο ρεκόρ στὸν Μαραθῶνιο μὲ χρόνο 2. 43.

Ἐστερα ἀπὸ 8 ἡμέρες, πέτυχε θρίαμβο στὸ Βελιγράδι (5.000 μ. — 10.000 μ.).

Στὴν βαλκανιάδα τῶν Ἀθηνῶν ἦλθε 1ος στὰ 10.000 μ. καὶ 2ος στὸν Μαραθῶνιο.

Τὸ 1937, στὴν Βαλκανιάδα τοῦ Βουκουρεστίου πήρε ἓνα χρυσό (Μαραθῶνιος) καὶ ἓνα ἀργυρὸ (10.000 μ.) μετάλλιο. Τὸ 1938 στὸ Βελιγράδι, ἦλθε 2ος στὸ Μαραθῶνιο. Πρῶτος τερμάτισε ὁ Θανάσης Ραγάζος.

Τὸ 1939 στὴν Ἀθήνα τερμάτισε 3ος στὰ 10.000 μ.

Τὸ 1940, πήρε μέρος στὴν Βαλκανιάδα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἦταν ὄμως ψυχικά καὶ σωματικά ράκος λῶν τῆς ὀδύνης γιὰ τὸ θάνατο τῆς γυναίκας του Φανουρίας Λαίνα. Ἦ ἄτυχη νέα ἀποχαίρετησε τὰ ἐγκώμια μαζί μὲ τὸ ἔμβροιο πού εἶχε στὰ σπλάχνα τῆς σὲ ἡλικία 18,5 ἐτῶν. Ἐπαθε τέτανο γιατί, γδάρθηκε ἀπὸ μιά κληματαριά.

Ὁ Κυριακίδης, ἐσφίξε τὰ δόντια του καὶ πέτυχε 3η νίκη, στὴν Κωνσταντινούπολη.

Στὴν Κατοχὴ πέρασε μαζί μὲ ὄλους τοὺς Ἕλληνες μαῦρες ἡμέρες. Ἐτρέφετο μὲ χορταρικά, πού μάζευε ἀπὸ τὰ περιβόλια.

Ἀντὶ γιὰ προπόνηση, περπατοῦσε μιά καὶ ἦταν εἰσπράκτορας τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας καὶ εἶχε στὸν τομέα του 2.500 σπιτία.

Τὸ 1945 ἀντίκρουσε καὶ πάλι τὴν ἰδιαιτέρα πατρίδα του τὴν Κύπρο.

Παρὰ τὴν ταλαιπωρία τοῦ γιὰτὶ μπήκε, σὲ καραντίνα μαζί μὲ ὄλους, λόγω ἐπιδημίας, στὸ λιμάνι τῆς Λάρνακας, κατέκτησε 4 χρυσὰ μετάλλια στοὺς Παγκύπριους Ἀγῶνες.

Τὸ Μεγάλο Σάββατο τοῦ 1946 νίκησε

Ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Κυριακίδη στὴν πύλη Ἀδριανοῦ